פסידא דפועלים. גשמיס שירדו הספד פועלים הוא דלא יהיב להו מידי דאמר להו מגלייכו גרס: **לא סיירא מאורתא פסידא דבעל הבית.** דאמרי ליה מי יימר דאדעתא דההוא ארעא אגרתן: **לדוולא.** להשקות שדות: **ואתא מטרא.** והשקה אותה ואינה צריכה לדוולא: **אתא נהרא.** גדל הנהר ועלה וגכנס בתרעין העשויין בשדה ומהן היא שותה ואינה צריכה לדוולא: **פסידא דבעל הבית.** דפועלים אינן יודעין במנהג שדהו שיהא נהר עולה להשקותו אך הוא היה יודע: **ופסיק נהרא.** שממנו משקין: **אכלושי דמחוזא.** במחוזא שהוא עירו של רבא היו בני אדם הרגילים לשתה משאות תמיד וכשיושבין בעלים קשה להן: **יד פועל על העליונה.** ואפילו הוא חוזר בו דיכול לחזור בו כדכתיב (ויקרא כה) כי עבדי הם ולא עבדים לעבדים ומהכא יליף לה [1] בפ"ק דקדושין (דף כב:): **פשיטא.** דכי גמרי שני סלעים הוא דשקלי: **דאייקר עבידתא.** הוקרו פועלים: **ואימרו.** לשון הפרש וגזור אחור ומתרחק מן הדבר ובלשון המקרא דומה לו כעת במרום תמריא (איוב לט): **פייסינהו.** הרבה תחנוניס: **מהו דתימא.** כיון דיד פועל על העליונה: **פשיטא.** דאם סלע יפה מה שעשו נותן להם סלע אלא מה יתן: **לא צריכא דזל עבידתא מעיקרא.** כשהכרן היו פועלין בזול: **ואגרינהו בטפי זוזא.** ואלו לא רצו להשתכר כשאר פועלים והוסיף להם זוז כשפסק להן סלע על חציה לא היה רואי אלא לסלע חסר דינר: **והשתא אייקר עבידתא.** וקם בטפי זוזא ששאר פועלים יטלו עליו סלע: **מהו דתימא.** הואיל ולרבנן יד פועל על העליונה מלי אמרי ליה כו': **לא קים ליה.** לא הייתם יודעים שתהיו רואיין ליטול סלע ואני בכך היה אפשי לשכור ורחיתי בדעתכם שלא תתרצו בפחות מסלע ואמרתי להוסיף זוז על שכר פעולה כדי ליטול סלע להשלים רצונכם: **השתא דקים ליה.** שהכל נוטלין סלע כרצונכם על זאת לא התניתי להוסיף: **מהו דתימא.** הואיל ואמר רבי דוסא יד פועל על התחתונה טעמיה משום דתפיס בעל הבית הוא והשתא כי פייסוהו פועלין מלי אמר להו וכו': **סלע נותן להם סלע.** ואם העתיד להיעשות יכול הוא לגמרו בשכירות סלע נותן להם במה שעשו סלע: **לא צריכא דזל עבידתא השתא.** לכך יגמור בסלע אבל בשעת התנאי היה חציה רואי ליותר מסלע והן כשפסקו על כולה ב' סלעים לחוקים היו ואחזילו גביה: **מהו דתימא.** הואיל ולרבי דוסא יד פועל על התחתונה נימא להו בציר זוזא אמריתו לי בציר זוזא שקולו והרי הכל עושים חציה בסלע טלו אתם במה שעשיתם סלע חסר זוז: **קמ"ל.** דאמרי ליה כי אמרינן לך אדעתא דלא קים ליך לעשות בסלע ורחיוך שאי אפשר [2] להוסיף נתרצינו אנו לסלע דהוא פחות מכדי שכר פעולה: **השתא דקים לך.** אי אפשינו בפחות מיכן שהרי בסלע נתרצית: **שכירות.** שכיר יום: **שאני ליה בין שכירות לקבלנות.** דגבי שכירות איתא להאי טעמא דעבדי הס [3] ולא עבדים לעבדים אבל בקבלנות אין זה עבד אלא לעצמו ורבי דוסא בקבלנות מיירי כדקתני קיבלו קמה לקצור ודרב בשכיר יוס:

נותן

פסידא דפועלים לא סיירא לארעיה מאורתא פסידא דבעל הבית ויהיב להו כפועל בטל ואמר רבא [1]האי מאן דאוגיר אגורי לדוולא ואתא מטרא פסידא דפועלים אתא נהרא פסידא דבעל הבית ויהיב להו כפועל בטל ואמר רבא [2]האי מאן דאוגיר אגורי לדוולא ופסק נהרא בפלגא דיומא אי לא עביד דפסיק פסידא דפועלים עביד דפסיק [3]אי בני מתא פסידא דפועלים לאו בני מתא פסידא דבעל הבית ואמר רבא [3]האי מאן דאגר אגורי לעבידתא ושלים עבידתא בפלגא דיומא אי אית ליה עבידתא דניחא מינה [א] יהיב להו א"נ דכותה מפקד להו דקשה מינה לא מפקד להו ונותן להם שכרן משלם אמאי [4]ולתיב להו כפועל בטל כי [5]קאמר רבא [6]באכלושי דמחוזא דאי לא עבדי חלשי אמר מר שמין להם את מה שעשו כיצד היה יפה ששה דינרים נותן להם סלע קא סברי רבנן יד פועל על העליונה: או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים: פשיטא לא צריכא [7]דאייקר עבידתא ואימרו פועלים ואזל בעל הבית ופייסינהו מהו דתימא מצו אמרי ליה כי מפייסינן אדעתא דטפת לן אאגרא [8]קמ"ל דאמר להו אדעתא דטרחנא לכו באכילה ושתיה: סלע נותן להם סלע: פשיטא לא צריכא [9]דזל עבידתא מעיקרא ואגרינהו בטפי זוזא [ב] ולסוף אייקר עבידתא וקם בטפי זוזא מהו דתימא אמרי ליה טפי זוזא אמרת לן טפי זוזא הב לן [10]קמ"ל דאמר להו כי אמרי לכו טפי זוזא דלא הוה קים לכו השתא קים לכו: רבי דוסא אומר שמין להן את מה שעתיד להיעשות היה יפה ששה דינרים נותן להם שקל: קסבר יד פועל על התחתונה: או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים: פשיטא לא צריכא [11]דזל עבידתא ואימר בעל הבית ואזול פועלים ופייסוהו מהו דתימא מצי אמר להו אדעתא דבצריתו לי [12]מאגריי [13]קמ"ל דאמרי ליה אדעתא דעבידנן לך עבידתא שפירתא: סלע נותן להם סלע: פשיטא לא צריכא [14]דזל עבידתא ואימר בעל הבית ואזול פועלים ופייסוהו מהו דתימא מצי אמר להו אדעתא דבצריתו לי [15]מאגריי [16]קמ"ל דאמרי ליה אדעתא דעבידנן לך עבידתא שפירתא: סלע נותן להם סלע: פשיטא לא צריכא דאוזילו אינהו גביה זוזא מעיקרא ולסוף זל עבידתא מהו דתימא בציר זוזא אמריתו לי בציר זוזא יהבינא לכו [17]קמ"ל דאמרי ליה כי אמרנא לך בבציר זוזא דלא הוה קים לך השתא קים לך אמר רב הלכה כר' דוסא ומי אמר רב הכי [18]והאמר רב פועל יכול לחזור בו אפילו בחצי היום וכי תימא שאני ליה לרבי דוסא [19]בין שכירות לקבלנות ומי שאני ליה [20]והתניא [21]השוכר את הפועל ולחצי היום שמע שמת לו מת או שאחזתו חמה אם שכיר הוא

דאגר אגורי לדוולא **ואתא מטרא פסידא דפועלים.** משמע הכא דהלכה כרבא דליכא מאן דפליג ותימה דאמר במי שאחזו (גיטין דף עד: ופס ד"ה רבא) דהוא דאמר ליה לאריסיה כ"ע דלו תלתא ושקלי ריבעא ואת דלי ארבעה ושקול תלתא לסוף אתי מטרא אמר רב יוסף הא לא דלה רבא אמר הא לא אלטריך ומפרש טעמא דרבא משום דמשמיא רחימי עליה ומוכח התם דהלכה כרבא וי"ל דדוקא באריסים שיורד לקרקע באריסות נותן לו השלים אפילו אתי מיטרא מספק דשמא לא אתי כמו שאר אריסי דשקלי ריבעא אפי' אתי מיטרא לא יצטרך לדלות תלתא אבל הכא פועלים שאינם אריסין אלא נותן להם שכירות על המלאכה אפי' התחילו במלאכה אין להם ליטול אלא לפי מה שעשו כיון דלא נתחי לארעא להיות בחזקת אריסין: **ואתא** מיטרא בלילה **פסידא דפועלים.** לספרא דגרסי בגיליא ל"ל דמיירי בסיירא לארעיה דבלא סייר לא הוי פסידא דפועלים כדאמר רבא בההוא דלעיל ואלטריך הך דהכא לאשמועינן דבאתי נהרא פסידא דבעה"ב [ג] דאע"ג דסיירו לארעא דלעיל בההיא דריפקא לא שייך לאשמועינן באתא נהרא דאין רגילות על ידי גידול נהר דתיתמלי ארעא מיא שלא תהא ראויה לריפקא בשביל כך ומההוא דדוולא דהכא אפילו הוה מפליג בין סיירא לבלא סיירא לא הוה שמעינן מינה ההיא דריפקא דה"א דגבי ריפקא אפילו סיירא לא הוי פסידא דפועלים דלא היה להם לידע דתיתמלי מיא כ"כ ע"י מיטרא שלא יוכלו לרפוק בה אבל הוא מכיר קרקעו שהמטר מועה מריפקא ולא היה לו בנקר להוליכן שם ועי"ל דהכא גבי דוולא אפי' לא סיירא הוי פסידא דפועלים ולהכי לא מפליג בה בין סיירא לבלא סיירא כבאידך דהתם אי לא סיירא לא הוי פסידא דפועלים לפי שהפועלים אין להם לידע שהמטר יימנע קרקעו מריפקא אבל בדוולא רוב השדות מתמלאות בהם יאורים על ידי המטר ולא היה לו לירא יותר מפועלים ולא פשע במה [ד] שהוליכם שם: **ופסק** נהרא **בפלגא** דיומא. הכא נקט פלגא דיומא משום דבפלגא דיומא עביד דפסיק טפי על ידי שדולין ממנו להשקות השדות: **עביד** דפסיק **פסידא דבעה"ב.** גבי ואתא נהרא דלעיל לא מפליג בין רגיל למיתי ללא רגיל דסתמא עביד למיתי שלכך יש בו חרילין להולך המים בכל השדה ולא מפליג בין בני ההוא מתא לבני מתא אחריתי דאפילו איתנהו בההוא מתא הוי פסידא דבעה"ב דאין להם לידע ענין שדהו אם בא מן הנהר לתוכה אבל אם פסק הנהר יודעין כל בני העיר:

יד פועל על העליונה. כלומר אינה על התחתונה כדקאמר רבי דוסא שפותח להם מה שצריך לשכור פועלין ביוקר:

רב

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה ואתא אכלושי דמחוזא. במחוזא שהוא עירו של רבא היו בני אדם הרגילים לשתה משאות תמיד וכשיושבין בעלים קשה להן: **יד פועל על העליונה.** ואפילו הוא חוזר בו דיכול לחזור בו כדכתיב (ויקרא כה) כי עבדי הם ולא עבדים לעבדים ומהכא יליף לה [1] בפ"ק דקדושין (דף כב:): **פשיטא.** דכי גמרי שני סלעים הוא דשקלי: **דאייקר עבידתא.** הוקרו פועלים: **ואימרו.** לשון הפרש וגזור אחור ומתרחק מן הדבר ובלשון המקרא דומה לו כעת במרום תמריא (איוב לט): **פייסינהו.** הרבה תחנוניס: **מהו דתימא.** כיון דיד פועל על העליונה: **פשיטא.** דאם סלע יפה מה שעשו נותן להם סלע אלא מה יתן: **לא צריכא דזל עבידתא מעיקרא.** כשהכרן היו פועלין בזול: **ואגרינהו בטפי זוזא.** ואלו לא רצו להשתכר כשאר פועלים והוסיף להם זוז כשפסק להן סלע על חציה לא היה רואי אלא לסלע חסר דינר: **והשתא אייקר עבידתא.** וקם בטפי זוזא ששאר פועלים יטלו עליו סלע: **מהו דתימא.** הואיל ולרבנן יד פועל על העליונה מלי אמרי ליה כו': **לא קים ליה.** לא הייתם יודעים שתהיו רואיין ליטול סלע ואני בכך היה אפשי לשכור ורחיתי בדעתכם שלא תתרצו בפחות מסלע ואמרתי להוסיף זוז על שכר פעולה כדי ליטול סלע להשלים רצונכם: **השתא דקים ליה.** שהכל נוטלין סלע כרצונכם על זאת לא התניתי להוסיף: **מהו דתימא.** הואיל ואמר רבי דוסא יד פועל על התחתונה טעמיה משום דתפיס בעל הבית הוא והשתא כי פייסוהו פועלין מלי אמר להו וכו': **סלע נותן להם סלע.** ואם העתיד להיעשות יכול הוא לגמרו בשכירות סלע נותן להם במה שעשו סלע: **לא צריכא דזל עבידתא השתא.** לכך יגמור בסלע אבל בשעת התנאי היה חציה רואי ליותר מסלע והן כשפסקו על כולה ב' סלעים לחוקים היו ואחזילו גביה: **מהו דתימא.** הואיל ולרבי דוסא יד פועל על התחתונה נימא להו בציר זוזא אמריתו לי בציר זוזא שקולו והרי הכל עושים חציה בסלע טלו אתם במה שעשיתם סלע חסר זוז: **קמ"ל.** דאמרי ליה כי אמרינן לך אדעתא דלא קים ליך לעשות בסלע

גליון הש"ם

גמ' בין שכירות לקבלנות. עיין לעיל דף מז ע"א תוס' ד"ה והא:

הגהות הגר"א

[א] גמ' (יהיב להו) תפ"מ: [ב] שם ולסוף. נ"ב בשעת עשייתן התלי:

מוסף רש"י

פועל יכול לחזור בו אפילו בחצי היום. שאינו שלו כעבד שאם בא לעזוב לו שכרו מכאן ואילך ולחזור בו יחזור בו (לעיל י.).

יט א מיי' פ"ט מהל' שכירות הלכה ו סמג עשין פט טוש"ע ח"מ סי' שלד סעיף ב [כב אלפס כאן וגיטין פ"ז דף קפ.]:
כ ב מיי' שם טוש"ע שם סעיף א:
כא ג ד ה מיי' שם הלכה ז סמג שם טוש"ע ח"מ סי' שלה סעיף א:
כב ו ז טוש"ע ח"מ סי' שלב סעיף ה:
כג ח ט טוש"ע שם סעיף ו:
כד י כ טוש"ע שם סעיף ה:
כה ל מ טוש"ע שם סעיף ו:
כו נ מיי' שם הלכה ד סמג שם טוש"ע ח"מ סי' שלג סעיף ד:
כז ס מיי' שם טוש"ע שם סעיף ה:

רב פליג עליה בחדא. וא"ת בפ' הגוזל קמא (ב"ק קב. ושם) דאמר דהלכה כמתני' דכל המשנה ידו על התחתונה משום דתני לה בהדי הלכתא פסיקתא דכל המוזר בו והלא אין הלכה כהך דכל המוזר בו (ג) וקתמא הלכה כרב דפליג עליה וי"ל דהתם סבר כאינעית אימא דהכא דשפיר סבר רב כמתני' דכל המוזר א"נ כיון דתנא לה תנא גבי הלכתא פסיקתא אם כן סבר התנא דהכי הלכתא דכל המשנה ידו על התחתונה ונהי דבהיא דכל המוזר אין הלכה מ"מ ההיא דכל המשנה הוא הלכה דלא אשכחן אמורא דפליג עליה (ד):

לא יהא אלא בע"ח. אבל מזיבורית לא קשה ליה דכי נמי הוי כבע"ח אוקמוה אדאוריתא דהוי בזיבורית דהכא לא שייך נעילת דלת וכי משני מזיבורית שבה לא היה צריך דמזיבורית לא הוה קשה ליה מידי כדפריש אלא מוקי לה הכי דליהוי זיבורית שבה כמו עידית שבה אי נמי כי היכי דלא תקשי הלא נב"ח לא מסלקי' בארעא כי אית ליה זוזי ליוה וכי משני מזיבורית שבה א"ש הכא דלא משלם זוזי לפי שנתקיים המקח כנגד המעות שנתן: **מעידית שבה ומזיבורית שבה.** והא דלא שקיל מבינונית שבה משום דקנסו את החוזר בו אבל מעיקרא פריך שאין לקנסו כ"כ ולהגבותו עידית דעלמא:

והוה ליה מזיק. לאו דוקא מזיק שהרי אין שמין כפי המזק שהזיקו שהרי אינו משלם אלא כפי המעות שקבל אלא קלת דימוהו למזיק ליטול חובו מן העידית:

עייל ונפיק אזוזי לא קני. נראה דאיירי אפי' משך המקח אם לא פירש בשעת מכירה משיכה זו תהא קונה חפץ זה וזוזי ליהוו הלואה גבאי כמו בשטר דאמר לעיל אני פלוני מכרתי כו' דאין סברא לומר דלענין מי שפרע מייירי:

תתרגם שמעתיך במוכר שדהו מפני רעתה. ונראה דהשתא אפילו נפיק ועייל בכולהו זוזי קני ולאו דוקא חד זוזא כדאמרי' בסמוך ולא טרח וזבין במאתים וקא עייל ונפיק אזוזי כמוכר שדהו מפני לעתה דמי או לא:

כגון

נותן לו שכרו אם קבלן הוא נותן לו קבלנותו מני אילימא רבנן מאי איריא שמע שמת לו מת או שאחזתו חמה דאנים כי לא אנים נמי הא אמרו רבנן יד פועל על העליונה אלא לאו ר' דוסא היא וש"מ לא שאני ליה לרבי דוסא בין שכירות לקבלנות א"ר נחמן בר יצחק [א]בדבר האבוד ודברי הכל [ב]תנן כל המשנה ידו על התחתונה וכל החוזר בו ידו על התחתונה בשלמא כל המשנה ידו על התחתונה דסתם לן תנא כר' יהודה אלא כל החוזר בו ידו על התחתונה לאתויי מאי לאו לאתויי פועל וכר' דוסא אלא ר' דוסא תרתי קאמר ורב סבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא איבעית אימא כל החוזר בו ידו על התחתונה לכדתניא כל החוזר בו כיצד [ג]הרי שמכר שדה לחבירו באלף זוז ונתן לו מעות מהן מאתים זוז בזמן שהמוכר חוזר בו יד לוקח על העליונה רצה אומר לו תן לי מעותי או תן לי קרקע כנגד מעותי מהיכן מגביהו מן העידית ובזמן שלוקח חוזר בו יד מוכר על העליונה רצה אומר לו הילך מעותיך רצה אומר הילך קרקע כנגד מעותיך מהיכן מגביהו מן הזיבורית רשב"ג אומר מלמדין אותן שלא יחזרו כיצד [ד]כותב לו אני פלוני בן פלוני מכרתי שדה פלונית לפלוני באלף זוז ונתן לי מהם מאתים זוז והריני נושה בו ח' מאות זוז קנה ומחזיר לו את השאר אפי' לאחר כמה שנים: אמר מר מהיכן מגביהו מן העידית קא ס"ד מעידית דנכסיו ולא יהא אלא ב"ח ותנן [ה]ד"ב"ח דינו בבינונית ועוד הא ארעא דיהיב זוזי א"ר נחמן בר יצחק [א] [ו]מעידית שבה ומזיבורית שבה רב אחא בריה דרב איקא אמר אפי' תימא מעידית דנכסיו סתם מאן דזבין ארעא באלפא זוזי אוזולי מוזיל ומזבין נכסי' והוה ליה כניזק ותנן [ז]הניזקין שמין להן בעידית: רשב"ג אומר מלמדין אותן שלא יחזרו כיצד כותב לו אני פלוני בן פלוני כו': טעמא דכתב ליה הכי הא לא כתב הכי לא קני והתניא [ח]הנותן ערבון לחבירו ואמר לו אם אני חוזר בי ערבוני מחול לך והלה אומר אם אני חוזר בי אכפול לך ערבונך נתקיימו התנאין דברי רבי יוסי רבי יוסי לטעמיה דאמר אסמכתא קניא רבי יהודה אומר דיו שיקנה כנגד ערבונו אמר רבן שמעון בן גמליאל בד"א בזמן שאמר לו ערבוני יקון אבל מכר לו שדה באלף זוז ונתן לו מהם חמש מאות זוז קנה ומחזיר לו את השאר אפי' לאחר כמה שנים לא קשיא הא דקא עייל ונפיק אזוזי הא דלא קא עייל ונפיק אזוזי דאמר רבא [ט]האי מאן דזבין מידי לחבריה וקא עייל ונפיק אזוזי לא קני לא קא עייל ונפיק אזוזי קני ואמר רבא [י]האי מאן דאוזפיה מאה זוזי לחבריה ופרעיה זוזא זוזא פרעון הוי אלא דאית ליה תרעומת גביה דאמר ליה אפסדתינהו מינאי ההוא גברא דזבין ליה חמרא לחבריה ופש ליה חד זוזא וקא עייל ונפיק אזוזא יתיב רב אשי וקא מעיין בה כי האי גוונא מאי קני או לא קני אמר ליה רב מרדכי לרב אשי הכי אמר אבימי מהגרוניא משמיה דרבא [כ]זוזא כזוזי דמי ולא קני אמר ליה רב אחא בריה דרב יוסף לרב אשי והא אמרינן משמיה דרבא קני אמר ליה [כא]תתרגם שמעתיך במוכר שדהו מפני

נותן לו שכרו. הואיל ואנוס הוא אין לקנסו ולעשות ידו על התחתונה ונותן לו חלי דמי שכרו: **וש"מ.** מדנקט אונס בתרוייהו הא לא אניסי לא ואפי' שכירות נמי: **אמר ר"נ בר יצחק.** לעולם שאני ליה ומודה הוא בשכיר דידו על העליונה והא דנקט אונס בשכיר אפי' רבנן נמי אמרי לה דאי לא אנים לא הדר כ"ש ר' דוסא והא מתניתין בדבר האבוד עסקינן ודברי הכל אין הפועל יכול לחזור בו: **כי' יהודה.** פלוגתייהו בפ' הגוזל עניים (ב"ק ק:) לגבוע לו אדום ולגבעו שחור וכו' ולקמן בפירקין (דף עח:) מייתי לה: **לאו לאתויי שכיר יום.** דרישא דמתני' תנא אומנין דמשמע קבלנות ותנא בהן ידו על התחתונה הדר תנא כל החוזר לאתויי פועל: **ואיבעית אימא כל החוזר בו.** לאו לאתויי פועל דרחמנא אקיל גביה אלא לאתויי הך חזרה דתניא וכו': **מהיכן מגביהו.** מגבה לו חובו: **מן העידית.** ולקמן מפרש טעמא: **מלמדין אותן.** לכל הלוקח ואין לו מעות כולן אלא מקצתן לעשות ביניהם תחלה דבר קיום שלא יוכלו לחזור: **והרי אני נותה בו.** דכיון שעשאם עליו מלוה הוה כאילו נטלם והלווה וקרקע נקנית בכסף: **מעידית דנכסיו.** דשאר נכסיו שאם יש לו קרקע יפה מזו יטול בה בשוה מאתים: **לא יהא אלא בעל חוב.** לא יהא לוקח זה דינו קל אלא אפי' הוא חמור כבעל חוב שיש לחוש בו לנעילת דלת אף הוא לא יפה כחו ליטול עידית אלא בינונית: **סתם מאן דזכין ארעא** (ד) (לחבריה) באלפא זוזי אוזיל ומזבין. סתם אים הקונה קרקע גדולה ויקרה כזו אין כל כך מעות מצויות לו אלא אם כן מכר מטלטלין ושדות קטנות וצריך למכור בזול וכי חוזר בו מוכר נמצא זה ניזק על ידו: **ותנן הניזקין שמין להן בעידית.** לגבות מעידית נכסיו של מזיק כדכתיב (שמות כב) מיטב שדהו ישלם: **דכתב ליי.** שזקפו עליו במלוה: **בד"ח.** שיכול לחזור בו ולא יטול זה אלא כנגד מעותיו: **בומן.** שנתנו לו בתורת ערבון ולא בתורת תחלת פרעון: **דאמר ליה ערבוני יקון.** יקנה הכל והאי לא אוזיל גביה למכור לו כל הקרקע בכך: **אבל.** נתנו לו בתורת תחלת פרעון הוו להו השאר מלוה עליו: **קנה.** הקרקע כולו: **ומחזיר לו את השאר.** אפילו לאחר כמה שניס: **הא דעייל ונפיק אזוזי.** האי דקתני דאי לא זקפו עליו במלוה חוזר בדעייל מוכר ונפיק ומחזר אחר הלוקח ליתן לו מעותיו גלי דעתיה דזוזי אנסוהו למכור וכיון דלא יהיב ליה זוזי בשעת דחקו אדעתא דהכי לא זבין ליה: **דזבין ליה חמרא.** (ו) חמור: **ופש.** גבי לוקח חד זוזא: **וקא עייל ונפיק.** מוכר אההוא זוזא: **כי האי גוונא.** משוס חד זוזא מי אמרינן דמלי למיהדר: מפני

רב פליג עליה בחדא. (ג) גיטין מח:, (ד) לעיל עו., (ה) לעיל מח:, (ו) רש"ל מ"ז, (ז) [ע' מהר"ם], (ח) [ועי' תוס' ע"ז ז. ד"ה משום ותוס' מנחות סו. ד"ה זכר],

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה רב וכו' הגוזל קמא. נ"ב דף קב וע"ש בתוס' ד"ה הגוזל: (ב) בא"ד דמסתמא הלכה כרב:

הגהות הגר"א

[א] גמ' מעידית שבה כו'. נ"ב כן פסק הרמב"ם אבל הרא"ש והטור פסקו כרב אחא:

מוסף רש"י

כל המשנה ידו על התחתונה. כגון נתן למר לגבע לגבעו אדום ולגבעו שחור, אם השבח יותר על היציאה אין נותן לו שכרו משלם אלא דמי יציאת עניים וסממנים, ואם יציאה יתירה על השבח נותן לו את השבח (לעיל עו.). **הניזקין שמין להן בעידית.** שבנכסי המזיק, שנוח לו לאדם לגבות מועטו מקרקע עידית ולא לגבות הרבה מזיבורית (גיטין מח:). **הנותן ערבון לחבירו.** ערבון ומשכון לקנות את החוזר בו, פרמניי"ן בלע"ז (לעיל מח:). **אסמכתא קניא.** הבטחת גחמא שאדם מבטיח את חבירו לסמוך עליו שאם לא יקיים תגאה יתן כך וכך (שם) הייני דבר דאיני נותן לו מדעתו אלא סומך על דבר שאינו, דסבור שהוא יכול לגלח ופעמים שמגלחין אותו (סנהדרין כד:) המבטיח לחבירו דבר על מנת שיעשה דבר לעתיד וסומך בלבו בשעת התגאי שיוכל לקיים הדבר המיגיע זמן וכשיגיע הזמן יאנס ולא יוכל לקיים (רשב"ם ב"ב קסח.).

נותן לו שכרו. (ה) תוס' ד"ה רב וכו' הגוזל קמא. נ"ב דף קב וע"ש בתוס' ד"ה הגוזל: (ו) בא"ד דמסתמא הלכה כרב:

רב פליג עליה בחדא. (ז) לעיל עו., (ח) [שם], (ט) לעיל מח:, (י) רש"ל מ"ז, (כ) [ע' מהר"ם], (כא) [ועי' תוס' ע"ז ז. ד"ה משום ותוס' מנחות סו. ד"ה זכר],

נותן לו שכרו. (ד) לעיל עו., (ה) לעיל מח:, (ו) רש"ל מ"ז, (ז) [ע' מהר"ם],

כח א מיי' פ"ט מהל' שכירות הלכה ד ועיין בהשגות ובמגיד משנה שם. עשין פט טוש"ע ח"מ סי' שלג סעיף ה:

כט ב מיי' פ"ח מהל' מכירה הלכה ב שם. עשין פב טוש"ע ח"מ סי' קלז סעיף י:

ל ג שם בהג"ה:

לא ד מיי' פי"ט מהל' מלוה ולוה הל' ו שם. עשין לה טוש"ע ח"מ סי' קב סעיף ו:

לב ה מיי' פ"ח מהל' מכירה הל' ב שם. עשין פב טוש"ע ח"מ סי' קלז סעיף י:

לג ו מיי' פ"ו מהלכות מזקי ממון הלכה ב ופ"ח שם הלכה י שם. עשין קז טוש"ע ח"מ סי' שפט סעיף ב וסי' תיט סעיף ו:

לד ז ח מיי' פ"ח מהל' מכירה הל' ו שם. עשין פב טוש"ע ח"מ סי' קלז סעיף י:

ט [טוש"ע ח"מ סי' עד סעיף ד]:

לה י מיי' שם הל' ג טוש"ע ח"מ סי' קלז סעיף יא: